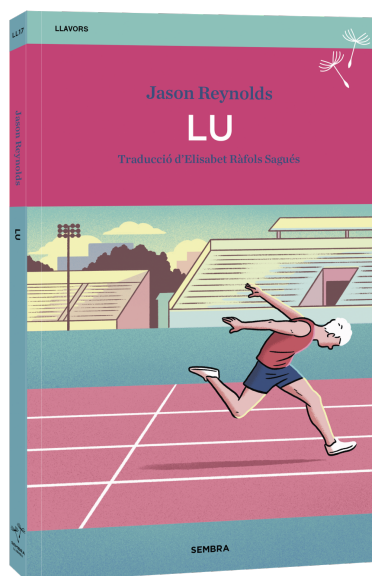
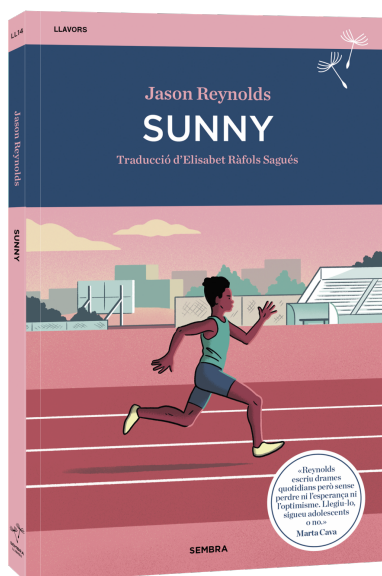

Dues novel·les per als rars (i qui no ho és?)

Autoria: Jason Reynolds

Títol: *Sunny*

Traducció d'Elisabet Ràfols Sagués

Editorial: Sembra Llibres, València, 2023

124 pàgines

Autoria: Jason Reynolds

Títol: *Lu*

Traducció d'Elisabet Ràfols Sagués

Editorial: Sembra Llibres, València, 2024

164 pàgines

Patina se'm va quedar curta; és per això que aquesta vegada torne amb una ressenya de les dues següents novel·les de la col·lecció *Track*. Després de la tabarra que vaig donar amb la trajectòria de Reynolds a l'última ressenya que vaig escriure, la de *Patina*, crec que no cal que torne a insistir en la seua bona mà per a la literatura juvenil i per a plasmar tota eixa mena de caos mental que se sent a l'adolescència.

Amb *Sunny* ho ha tornat a fer. Si bé a *Patina* ens trobàvem amb una xiqueta que sentia la pressió de complir amb unes responsabilitats que no li corresponien, a *Sunny* ens trobem amb un dels xiquets que se senten diferents a la resta. De fet, aquesta novel·la és per a ells: "*Als rars*", resa la dedicatòria, el primer que trobem en obrir el llibre.

Així és Sunny. És un adolescent escolaritzat a casa, que entén la vida a través de sons com *bum tic, búmiti bum, bip bip bips, flaaaauta, tic-bada-bada-bum-bap-bap-uh* o *uix uix ahh*; que té pensaments caòtics que s'enfilen uns darrere dels altres sense aparent sentit. Encara que, com ell diu "tenir sentit per a mi no té cap sentit. El sentit ja hi hauria de ser, oi? Hauria d'existir com l'amor, o com el cel" (p. 11). I tot açò ho sabem perquè *Sunny* no és només una novel·la, sinó que és el diari personal del propi Sunny. Reynolds, amb molta manya, ens conta la història de Sunny a través del seu diari. La història de la seua vida, però sense ensenyar-nos més d'una setmana.

A més, Sunny és, com Patina, un xiquet que ha sentit pressió tota la vida, una pressió derivada de la culpa per haver causat la mort de sa mare el dia del part. De fet, forma part dels protagonistes de la col·lecció *Track* perquè forma part de l'equip d'atletisme; duu tota la vida corrent, sense voler ser corredor en realitat. Aleshores, per què corre? Perquè sa mare corria. Per tant, ell ha de córrer i ser el millor en córrer la milla: és el que faria que sa mare se sentira orgullosa i, encara més important, és el que son pare exigix d'ell.

La novel·la comença quan Sunny es planta. Quan deixa de córrer, perquè ell el que vol és ballar com li ha ensenyat Aurelia, la seua mestra i antiga millor amiga de sa mare. Sa mare corria però també ballava; per què no pot ell ballar? Així, acompanyem a Sunny al llarg d'una setmana d'angoixa i por per enfrontar-se a una cosa nova, per la possibilitat de perdre el seu lloc als *Defenders*, el club d'atletisme, per perdre l'estima de son pare; però també mentre la gent que l'envolta li demostra que el lloc que ocupa li seguix pertanyent, córrega o no.

Lu, pel seu costat, és també especial: és albí, la qual cosa el fa destacar, i la forma que té ell de viure amb açò és recordar-se que és únic. És per això que tot es complica en la seua ment adolescent quan la seua mare es queda embarassada, cosa que, en principi, no podia ocórrer. Aquesta notícia, a més, es superposa al moment en què Lu es veu obligat a descobrir que son pare, a qui sempre ha tingut en alta estima, no és perfecte. I hi ha alguna representació més emblemàtica del pas de la infància a l'adolescència que la desidolatració dels pares?

És a dir, Lu s'està fent major, com els passa a Patina i a Sunny. I haurà de superar la por a deixar de ser especial a la vegada que supera la por a les tanques de la cursa amb què ha de fer guanyar els *Defenders*.

Com espere que haja quedat clar a les ressenyes, la sèrie *Track* és idònia per a la primera adolescència, perquè els personatges, d'aquesta edat, passen per problemes que, si bé no compartixen tots els adolescents, sí els fan sentir un barreig d'emocions propi d'aquesta etapa que aconseguirà que els lectors i lectores que hi pertanyen se senten identificats i identificades amb ells. És cert que no són llibres plens d'aventura, però tenen la capacitat de fer que un se senta acompanyat en la bogeria que significa créixer. No obstant això, també els podem gaudir els adults, especialment aquells amb nostàlgia crònica com jo.

Si bé *Patina* em va agradar, i *Lu* ha complit amb les expectatives que aquesta primera novel·la va deixar, *Sunny* ho ha fet encara més. En menys pàgines, m'ha fet connectar amb el personatge molt més que ho vaig fer amb Patina i ho he fet amb Lu; encara que açò és simple gust personal. No voldria llevar-li mèrit a l'evolució i l'arc de redempció de Patina ni a la superació de pors de Lu, però crec que em cau millor... o potser jo siga una de les raretas.

Tot i això, crec que hi ha un personatge de la sèrie per a cada lector o lectora, i, sigueu adolescents o no, no puc fer altra cosa que animar-vos a trobar-lo. Jo em quede amb Sunny, amb quin et quedes tu?

Aitana Amorós Nadal